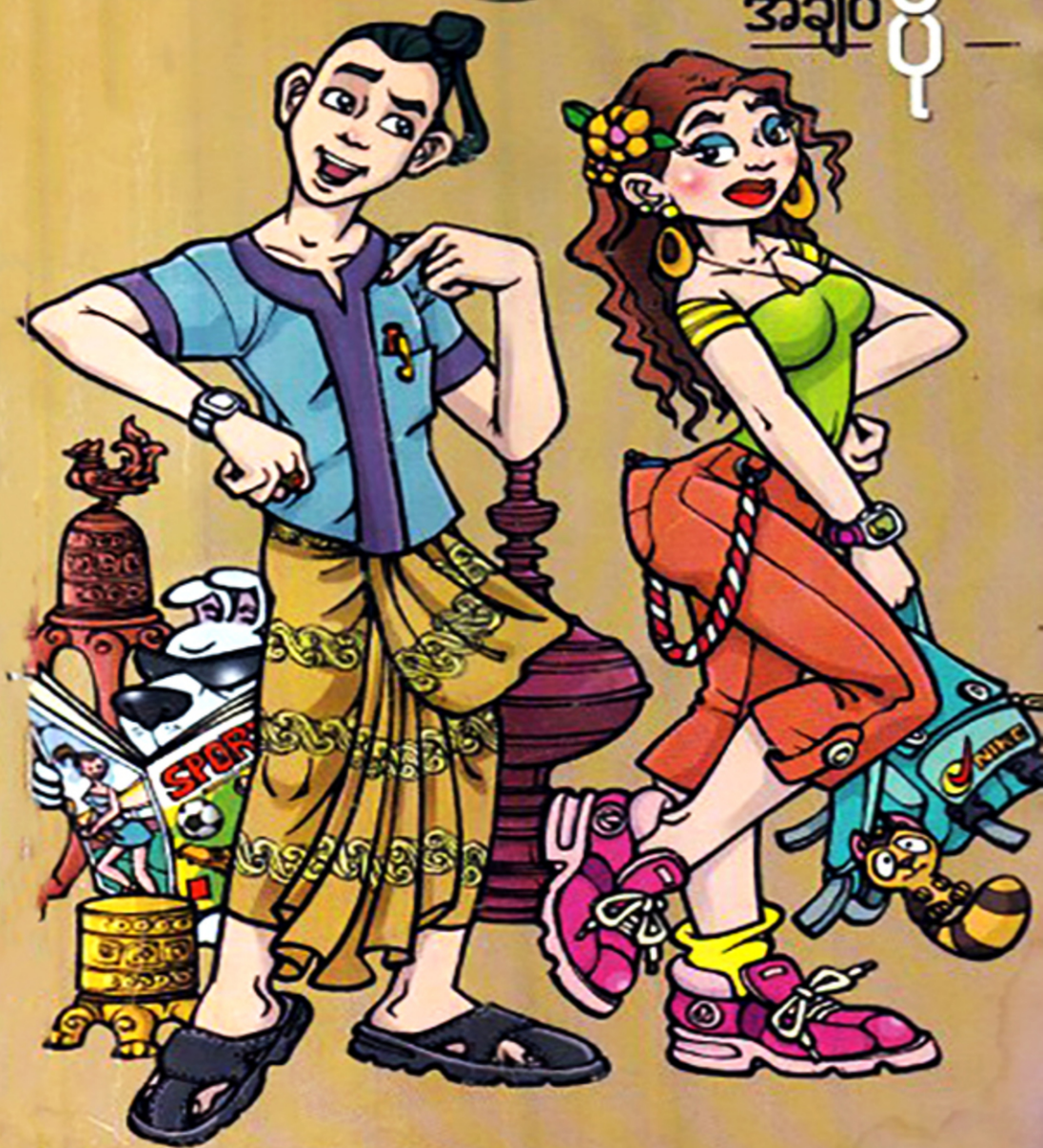

ပုလဲပုလဲ

အချုပ် ၀၀

အခန်း(၁)

(၁)

ညနေခင်းရဲ့ လေပြေက ရှင်းသန့်လို့ နေပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လည်း ဆို မီးခိုးငွေ့တွေ၊ ညော်နဲ့တွေ၊ ဆူသံ၊ ညံသံတွေ ဘာမှ မရှိဘဲ ဟိုဘက် ဒီဘက်မှာ လယ်ကွင်းတွေပဲရှိလို့ ပါ။ ဆောင်းရာသီရဲ့ ဆောင်းလယ်ကာ လကို ရောက်ပြီဆိုတော့ လယ်ကွင်းတွေထဲမှာ စပါးပင်တွေကို ရိတ်သိမ်းထားလို့ ရိုးပြတ်တွေချည်းပဲ ရှိနေတာ ဒါကိုက အလှအပ ခံစား တတ်သူအဖို့ ဆိုရင် ရသဗေဒ တစ်ခုခု ပေးနေသလိုပါပဲ။

စက်ဘီးကို နင်းနေရင်းက ကောင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်ကာ ကြည် လင်ဝင်းပနေတဲ့ ကောင်းကင်ကြီးထဲမှာ တိမ်တွေက အရောင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းနေတာ ရုပ်ရှင် ဗီဒီယိုဇာတ်ကားတွေ ထဲကလို ‘ဖတ်ခနဲ’ ‘ဖတ်ခ နဲ’ပါပဲ။

တစ်ခါတလေအခလို လူသူရှင်းတဲ့ နေရာမျိုးမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စ က်ဘီးထွက်စီးရာ ရှင်ဒေဝီအဖို့ အကြိုက်ဆုံး အပန်းဖြေမှုလို့ ပြောလို့ ရ ပါတယ်။ အခုလည်း ကြည့်...။

ရှင်ဒေဝီနင်းနေတဲ့ စက်ဘီးနောက်ကကပ်ပြီး နင်းလာတဲ့ စက်ဘီး ပေါ်မှာ ဘဦးတင့်က စက်ဘီးကို နင်းနေရင်း ကယ်ရီယာခုံမှာ ထိုင်ကာ ဟော်လိုဂစ်တာတီးပြီး သီချင်းဆိုနေတဲ့ ချစ်မောင်ရဲ့ သီချင်းကို ပါးစပ်

ကနေ စည်းချက်လိုက်နေပါတယ်။

"ညနေခင်းရဲ့ လေပြေထဲမှာ xxx မင်းဆံနွယ်တွေ မျောလွင့်ကာ xxx ပန်းပွင့်လေးတွေ ရှက်သွေးဖြာ xxx ဆံပင်တွေကို နမ်းတဲ့ အခါ"

အံ့မယ် ... ကြည့်...။ ချစ်မောင်နဲ့ ဘဦးတင့်စက်ဘီးနောက်ကနေ စက်ဘီးနင်းလာတဲ့ မိမိ သော်နဲ့ လှလွန်းမေ ကြတော့ကော ဘာထူးလဲ။ သူတို့ ကလည်း ချစ်မောင်နဲ့ သီချင်းလိုက်ဆိုလို့ ၊ တကတဲ မောပဲမမောနိုင်။ စောစောတုန်းကပဲ စက်ဘီးတွေ လယ်ကန်သင်းရိုး ဘေးစုပုံရပ်ပြီး ဂစ်တာတီးပြီး သီချင်းတွေ အော်ဆို ပြီးပြီပဲဟာ။

ဒီလောက်တောင် အဆိုဝါသနာပါမှ တော့ ဒင်းတို့ ကို ‘သံစဉ်များ နှင့် ကမ္ဘာ’အဆိုပြိုင်ပွဲ ဝင်ပြိုင်ခိုင်းရမယ်။

ဒီလိုသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စုပြီးသွားရလာရတာ ရှင်ဒေဝီအဖို့ ကျန်တာ အားလုံးကို မေ့ပါပဲ။ ဘဝမှာ သူငယ်ချင်းကောင်းဆိုတာ ရှားတယ်လေ။

‘ဟဲ့... သီချင်းဆိုတာ ရပ်တော့ မမှောင်ခင်... အအေးဆိုင်လေး ဘာလေး ထိုင်ရအောင်... ဒီမှာ ချွေးပြန်နေပြီ’

ရှင်ဒေဝီက စက်ဘီးကို ကွေ့လိုက်ရင်းမှ ဂစ်တာတီးနေတဲ့ ချစ်မောင်ကို လှမ်းအော် ပြောလိုက် တယ်။ ချစ်မောင်က နည်းနည်းတော့ ‘ဘု’သွားတယ်ထင်ပါရဲ့ ။ Mood အပြည့်နဲ့ ဆိုနေတာဆိုတော့ ဂစ်တာတီးတာကို ရပ်လိုက်ရင်း...

"ရှင်ဒေဝီ... နင်ဟာလေ... ဂီတကိုနားမလည်ဘူးလား... ဒီမှာ ..."

"ဒီမှာ တွေ ဘာတွေလုပ်မနေနဲ့ ... ငါတိုက်တဲ့ အအေးကိုသောက်မှာလား... ဒါမှ မဟုတ် နင်တီးနေတဲ့ ဂစ်တာနဲ့ ဆိုနေတဲ့ သီချင်းကို စားသုံးမှာ လားပြော"

ရှင်ဒေဝီစကားမဆုံးခင် နောက်ကနေ စက်ဘီးကို ကျော်တက်ပြီး နင်းလာတဲ့ မိမိသော်နဲ့ လှလွန်းမေက ပြိုင်တူဆိုသလို

"တို့ ကတော့ အအေးသောက်မယ်... ချစ်မောင်ဘာသာ... ဂစ်တာနဲ့ သီချင်းကို စားသုံးမယ် ဆိုရင် ဒီမှာ နေခဲ့တော့ ဘဦးတင့်ရေ ဝဋ်ကြွေး တွေကျေဖို့ စောင့်ဦး တို့ တော့ သွားပြီ"

စက်ဘီးသုံးစီးက ပြိုင်တူဆိုသလို ဘဦးတင့်တို့ စက်ဘီးကိုကျော်တက်ပြီး မာရသွန် နင်းချ သွားပါတယ်။

"ကဲ... ဂီတချစ်သူ... ငါလည်း မင်းကိုတင်နင်းရတာ ပင်ပန်းနေပြီ... ဒီတော့ မင်းဘာသာ မင်း နေရချင်ရင် နေခဲ့ ငါစက်ဘီးရပ်လိုက်မယ်"

ဘဦးတင့်က စက်ဘီးကို အရှိန်လျှော့နင်းရင်းမှ ပြောလိုက်တော့ ချစ်မောင်ခမျာ ကောင်းကင် ကြီးကို မော့ကြည့်ရင်း စကားတစ်ခွန်းပြောချလိုက်ပါတယ်။

"ငါလည်း ရေငတ်နေပါပြီကွာ... ရေအစား ရှင်ဒေဝီက အအေးတိုက်မှာ ဆိုတော့ ဂီတကို စားသုံးတာထက် အအေးသောက်ရတာ ပိုအရသာရှိတာပေါ့ကွာ။ သူငယ်ချင်း မင်းရဲ့ energy ကို အသားကုန် လီဗာတင်ပေတော့ သူတို့ ကို မှီအောင်သာလိုက်"

"ဟေး !! xxx"

ဘဦးတင့်နှုတ်ဖျားမှ အံ့အားသင့်စကားသံတစ်လုံးတည်း ထွက်ကျလာပြီး ဆက်လက်၍ ချစ်မောင်ကို မေတ္တာအတုံးလိုက် အတစ်လိုက် ပို့ပါတော့သည် ။ ချစ်မောင်ကတော့ ဂစ်တာကို ကိုယ့်ရည်းစားအလား ပိုက်ထားရင်းမှ ပြီးတော်မူနေတာ ဘဦးတင့် လုံးဝမသိရေးချ မသိပါ။

"ငြိမ်းချမ်းရေး"အအေးဆိုင်ထဲကနေ ရှင်ဒေဝီ အပြင်ဘက်သို့

လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ စက်ဘီး ငါးစီးစီ တန်းပြီး ရပ်ထားတဲ့ နားမှာ
ကြောင်ကလေးတစ်ကောင်က အအေးဆိုင်က မွေးထား တယ် ထင်ပါရဲ့
။ စက်ဘီးတွေကြားထဲ ဟိုပြေးဒီပြေးနဲ့ ဆော့ကစားလို့ နေပါတယ်။
ကြောင်လေးခမျာ သူနဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်း သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းမ
ရှိလို့ တစ်ကောင်တည်း ဆော့နေတာပဲဖြစ်မယ် လို့ ရှင်ဒေဝီ
တွေးနေမိပါတယ်။

"ရှင်ဒေဝီ... ဘယ်လိုဖြစ်လို့ အအေးဒကာခံပြီး နင်က ဆိုင်အပြင်ဖ
က် ကြည့်နေတာလဲ"

ချစ်မောင်က ရေခဲသုတ်တစ်ဖွန်းကို ခပ်စားလိုက်ရင်းမှ မေးလိုက်ပါ
တယ်။

"ဆိုင်ရှေ့က... ကြောင်လေး တွေ့လား ငါတို့ ရပ်ထားတဲ့ စက်ဘီး
တွေနားမှာ ကစားနေတာလေ ... အဲဒီ ကြောင်လေးဟာ ဆွေမျိုးသားချ
င်းမရှိလို့ အပေါင်းအသင်းမရှိလို့ တစ်ကောင်တည်း ကစားနေတာလား
ဆိုတာ ငါစဉ်းစားနေတာပါဟာ..."

"ဘာလဲ... ရှင်ဒေဝီ နင့်ဝါသနာအရ နင်က လူတွေကို အကြံဉာဏ် မ
ပေးရလို့ အောင်သွယ် မလုပ်ပေးရလို့ ကြောင်တွေဘက် လှည့်သွားတာ
လား... ကျော်မကောင်း ကြားမကောင်း ဖြစ်နေဦး မယ်"

ချစ်မောင်က ပြောပြီးရယ်နေပါတယ်။ ရှင်ဒေဝီကတော့ ဘာမှ
ပြန်မပြောဘဲ သူမ စောစောက ကြည့်နေတဲ့ ကြောင်ကလေး ဆော့က
စားနေတာကိုပဲ ဆက်ကြည့်နေမိပါတယ်။

"ဟဲ့... ရှင်ဒေဝီ... ဟိုမှာ နင် အောင်သွယ်လုပ်ပေးတဲ့ ခင်မြတ်ကျော်
တို့ အတွဲ မဟုတ်လား"

ကောက်ခါငင်ကာဆိုသလို မိမိသော်က တစ်စုံတစ်ခုကို မြင်လိုက်သဖြင့် ရှင်ဒေဝီကို အော်ပြော လိုက်ပါတယ်။ ရှင်ဒေဝီက ဆိုင် ထဲကနေ လမ်းမဘက်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ခင်မြတ်ကျော်က ရှင်ဒေဝီ တို့ ရှိတဲ့ ဆိုင်ဘက်ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ရင်းက ပြုံးပြ ရယ်ပြုခြင်းမ ရှိဘဲနဲ့ ခပ်တည်တည် မျက်နှာထားမျိုးနဲ့ သူရည်းစားကို ဘုရင်ခံလေအ လား သတ်မှတ်သလို မျိုးလက်ကို တွဲရင်း ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွား ပါတယ်။

"အဲဒီဟာမများ ပြောမပြောချင်ဘူး အခုတွဲနေတဲ့ ဟာကို ကြိုက်တာ ဟိုက သူ့ကို ပြန်အင်တင်တင်လုပ်တာ သူ့ကို ကြိုက်လာအောင်သို့ နင် အောင်သွယ်ပေးတုန်းက အမူအရာနဲ့ အခုလည်း ကြည့် သူ့ဟာကိုလုမှာ ကြနေတာပဲ ကွာလိုက်တာ ဆီနဲ့ ရေပဲဟာ... ရှင်ဒေဝီ နင်လေ ငါမပြော ချင်ဖူး...။ အခုတော့ နင်အောင်သွယ်အလုပ်ပေးကောင်းလို့ နင့်ကို ဟိုက ကျေးဇူးဆပ် တာပေါ့... ပြုံးတောင်တစ်ချက် မပြုံးပြဘူး"

လှလွန်းမေလည်း အတော်ဒေါပွသွားတယ် ထင်ပါရဲ့ ။ သောက်နေ တဲ့ အအေးပုလင်းကို စားပွဲ ခုံပေါ် ဆောင့်ချလိုက်တယ်။ ရှင်ဒေဝီက တော့ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လက ဒီအအေးဆိုင်မှာ ပဲ သူ့ကိုမှ ရည်းစားမဖြစ်ရ ရင် ချက်ချင်းပဲ ရေဝေးရောက်မယ့်ပုံစံနဲ့ အကြံပေးခိုင်း အောင်သွယ်လု ပ်ခိုင်းတဲ့ ခင်မြတ်ကျော် အကြောင်းကို တွေးနေမိပါတယ်။

"ရှင်ဒေဝီရာ... နင်ဟာလေ... အချပ်ပိုဖြစ်မှန်းမသိ နင်ဖြစ်နေပြီဟ ..."

ဘဦးတင့် ဂစ်တာကို ခုံဘေးသို့ အနည်းငယ်ရွှေ့လိုက်ပါတယ်။

"ဘဦးတင့် ရှင်ဒေဝီက ဘယ်လိုအချပ်ပိုဖြစ်တာလဲဟဲ့... နင့်စကား ကလည်း ဘယ်လိုကြီးလဲ "

မိမိသော်က စိတ်ဝင်တစား မေးလိုက်ပါတယ်။

"နင်ကလည်း အိုင်တီခေတ်ကြီးမှာ ဝေးလိုက်တာ အားကစားစာစောင် ဂျာနယ်တွေမှာ အချပ်ပိုပါတယ်လေ။ ဂျာနယ်ဖတ်တဲ့ သူတွေက သူတို့ မနေ့ညကနဲ့ မနက်စောစောကြီး ဘောလုံးကန် တဲ့ အနိုင်အရှုံးတွေ နောက်ဆုံးသတင်းတွေကို သိချင်ကြတယ်လေ။ ဒီတော့ လူတိုင်းက အချပ်ပို အချပ်ပိုနဲ့ သိပ်ဖတ်ချင်ကြတာ။ ဖတ်လည်း ပြီးရော သိချင်တာလည်း သိပြီးရော လှည့်တောင် အဲဒီ အချပ်ပို စာရွက်ကို မကြည့်တော့ဘူး။ အဲဒီအချပ်ပို စာရွက်ဟာ တစ်ခဏလေးနဲ့ လက်သုတ်တာတို့ ၊ အီအီကုန်းတာတို့ ဖြစ်ကုန်ရော... အခု ရှင်ဒေဝီလည်း ဘာထူးလဲ"

"ဘဦးတင့် ပြောတာ ငါ့အပြည့်အဝ ထောက်ခံတယ် အခုပဲ ကြည့်လေ ခင်မြတ်ကျော် အပြုအမူက ဘဦးတင့်ပြောသလို နင်က အချပ်ပို ဖြစ်နေတာပဲ ရှင်ဒေဝီရဲ့ ... နင့်မှာ မိဘကလည်း နင်က အချပ်ပို ဖြစ်နေတာပဲ ရှင်ဒေဝီရဲ့ ... နင့်မှာ မိဘကလည်း ငွေကြေးချမ်းသာ... ကွန်ပျူတာ ဒီပလိုမာလက်မှတ်တွေကော ဘွဲ့တွေရပါလျက်နဲ့ ဘာလို့ ကိုယ့်ထမ်းကိုယ်စားပြီး သူများကို အကြံပေးတာတွေ အောင်သွယ်ပေးတာလုပ်ရတာလဲဟာ..."

"ဟုတ်တယ် ရှင်ဒေဝီ... လှလွန်းမေ ပြောတာ ဟုတ်တယ်... နင် အချပ်ပို မဖြစ်ချင်ပါနဲ့ ဟာ"

သူငယ်ချင်းတွေက အပြန်အလှန် ရှင်ဒေဝီကို အပီအပြင် ဝေဖန်နေတာ ညမှောင်လို့ လမ်းမီး တွေ လင်းလာတာတောင် သတိမထားမိကြ။

"နင်တို့ မှတ်ထား... တိမ်တိုက်တွေဆိုတာ ကောင်းကင်မရှိဘဲ အရောင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလို့ မရဘူး။ လူမှာ လည်း အကြံကောင်းပေးဖို့ နဲ့ လူတွေ ချစ်ခရီးလမ်းသာယာစေဖို့ အောင်သွယ် အလုပ်ဟာ စိတ်ထားတ

တံရင် ကုသိုလ်ရပါတယ်။ နင်တို့ မှန်တစ်ချပ်ကို ကြည့်။ အဲဒီမှန်ရဲ့ ကြေးမုံပြင် နောက်ကွယ်မှာ ဘာမှ ဂှက်ထားတာမရှိဘူး။ အဲဒီမှန်က ကောင်းတာကော ဆိုးတာကော မှန်တာကော မမှန်တာကော အားလုံး ကို ပုံရိပ်ဖော်ပေးလိမ့်မယ်။ မှန်လာကြည့်တဲ့ လူရဲ့ ပုံရိပ်အမှန် အတိုင်းပဲ ဖော်ပြပေးတယ်။ ငါ ဝါသနာပါတဲ့ ငါ့ရဲ့ အကြံပေးမှုနဲ့ အောင်သွယ်တော် ကိစ္စကလည်း မှန်လိုပါပဲလား..."

"ရှင်ဒေဝီ... နင် ရှင်းပြရတာ မောနေဦးမယ် ရေသောက်"

မိမိသော်က ရေသန့်ဘူးကို ဖွင့်ပြီး ရေတစ်ခွက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ရှင်ဒေဝီက မိမိသော် ပေးတဲ့ ရေကို တစ်ကျိုက်မော့လိုက်တယ်။

"အေး... အဲဒီမှန်ကြီးကို လာပြီး ရိုက်ခွဲတဲ့ သူနဲ့ တွေ့မှ ခက်ချေရဲ့ "

"ဘာဖြစ်လဲ ချစ်မောင်ရဲ့ မှန်ခွဲတော့လည်း ခွဲပေါ့။ မှန်ဆိုတဲ့ ဖြစ်တည်မှုက ပျောက်ဆုံးသွား တာမှ မဟုတ်တာ..."

ဘဦးတင့်သတိပေးစကားဆိုတော့မှ ရှင်ဒေဝီ နာရီ ကြည့်မိတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့ ။ ညခုနှစ်နာရီ တောင် ခွဲတော့မယ်။ ဒီတော့ အအေးဖိုးတွေ ခေါ်ပြီး ရှင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

အိမ်ရောက်တော့ ရှင် ဒေဝီ စဉ်းစားမိပါတယ်။

လူဆိုတာ လူတစ်ယောက်ကို နာမည်ပေးတံဆိပ်ကပ် စတေကာကပ် ရတဲ့ အလုပ်ကို တော်တော်ဝါသနာပါတာပဲလို့ ။

ချစ်မိပြီဆိုမှ ဖြင့် ဘာကိုမျှ မမြင်နိုင်ပါ။

ချစ်သူတွေလည်း

ဘာမြင်မှာ လဲ

အလှပဆုံး အချစ်ရှုံးတွေသာ

ဒါတွေကို

မိုက်မိုက်မဲမဲ ကျူးလွန်ကြတာ။

အခန်း(၂)

(၂)

ညွှန့်ခန်းထဲမှာ ရှင်ဒေဝီ ဆက်တီခုံမှာ ထိုင်နေတယ်။ သူမရဲ့ ဘေးမှာ က အမေဖြစ်တဲ့ ဒေါ်ရွှေယမင်းက ရှိနေပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို ကြည့်လိုက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ဟိုနားရှောက်လိုက် ဒီနားလျှောက်နဲ့ ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါကို ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ယမင်းက မျက်စိနောက်လာလို့ လား မသိ။

"ဒီမှာ ... ကိုကို... ရှင် ဘာပြောမလို့ လဲ... ပြောစရာရှိရင်ပြောလေ ... ရှင့်ကို ကျွန်မကြည့်ရ တာ ခေါင်းမူး လာပြီ"

"ပြောမယ်... ဘယ်ကစပြောရမလဲ... စဉ်းစားနေတာ... ဘယ်နှယ့် ကွာ..."

ဦးခင်မောင်ကိုက ရှင်ဒေဝီကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။
ရှင်ဒေဝီကလည်း သိတာပေါ့။ ပြောမယ့် အကြောင်းအရာတွေက သူမ
ဆီတည့်တည့်လာမယ်ဆိုတာ။

"ဒယ်ဒီကသမီးကို ဆူမလို့ လား။ ဆူးလေ... ရုပ်ရှင်တွေ ဗီဒီယိုတွေ
ထဲကလို ဆူမှာ လား... ဒါမှ မဟုတ် ကိုရီးယားဇာတ်ကားတွေထဲကလို
ဆူမှာ လား...။ ဒါမှ မဟုတ် ကိုရီးယားဇာတ်ကားတွေ ထဲကလို ဆူမှာ
လား... ဒယ်ဒီက အခုတော့ ဘက်ဂီယာထိုးသလို ရှေ့တိုးလိုက် နောက်
ဆုတ်လိုက်နဲ့ ဖြစ်နေတာ ကြည့်မကောင်းဘူး"

"ဆူရမှာ ဘယ်ကစပြောရမှန်းမသိလို့ ဟေ့"

"ဒါများ ဒယ်ဒီရယ် အခုထက်ထိ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘူးလား သမီး
ဘွဲ့လည်း ရ ပြီးပြီ ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ ပညာကို အသုံးချပြီး အလုပ်က
လေး ဘာလေး တစ်ခုခုလုပ်ပါလား။ အခုတော့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သွား
လိုက် လာလိုက် အကြံပေးလိုက် အောင်သွယ်ပေးလိုက်နဲ့ ဒါ မိန်းက
လေး တစ်ယောက် လုပ်ရမယ့် အလုပ်လား။ သမီးရဲ့ မမမြသက်ချယ်ဆို
ကြည့်စမ်း ဘယ်လောက် လိမ္မာလဲ... သူ အိမ်ထောင်နဲ့ သူ့သားနဲ့ သမီးနဲ့
ဒါပဲပြောမှာ မဟုတ်လား ဒယ်ဒီရဲ့ "

ရှင်ဒေဝီစကားကြောင့် ဦးခင်မောင်ကို ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိ။
သမီးဖြစ်သူ ရှင်ဒေဝီ ပြောသလိုမျိုး ဆူရမှာ လည်း အဲဒီစကားလုံးတွေ
ဖြစ်နေလို့ ပါ။

"မာမီရာ မင်းရဲ့ သမီး အငယ်မပြောပုံက ကောင်းသေးရဲ့ လား"

"ကောင်းတာပေါ့ ကိုကိုရဲ့ ကိုကို မပြောရတော့ဘူးပေါ့... ဘာဖြစ်လဲ
ကိုကိုရယ် သမီးက ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခပေးတာမှ မဟုတ်တာ။ လွတ်လွတ်
လပ်လပ် နေပါစေ ဘာဖြစ်လဲ"

ဒေါ်ရွှေယမင်းက ရှင်ဒေဝီခေါင်းက ဆံပင်တွေကို လက်နဲ့ ပွတ်သပ်
ပေးရင်း ရယ်မောလို့ နေရဲ့ ။

"လွတ်လပ်တာကတော့ ကိစ္စမရှိဘူးပေါ့ဟ... ကိုယ်က သမီးကို တစ်
ခုခု လုပ်စေချင်တာ... အေးကွာ... ရုပ်ရှင်တွေ ဗီဒီယိုတွေထဲကလိုမျိုး သ
မီးကို သင့်တော်တဲ့ သူနဲ့ တွေ့ရင် ပေးစားရရင် ကောင်းမလား။ ဒါပေမဲ့
သမီးက ငြင်းရင် ဖေဖေ မေမေတို့ မှာ နှလုံးရောဂါတို့ သွေးတိုးတို့ ရှိတ
ယ်လို့ ပြောသလိုမျိုးပြောဖို့ ကလည်း မာမီကော ကိုယ်ကပါ ကျန်းမာ
ရေးက ကောင်းနေဆိုတော့"

ရှင်ဒေဝီက ဖခင်စကားနားထောင်နေရင်းမှ

"ဒါဆိုလည်း ဒယ်ဒီရယ်.... သမီးကို ဒီအတိုင်းလေးသာ ကြည့်နေလို
က်နော်... သမီး... အခု သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ချိန်းထားတာရှိလို့ သွားပြီ ဘို
င်... ဘိုင်..."

"ဟဲ့... သမီး! နေဦးလေ... ဒယ်ဒီရဲ့ စကားက မဆုံးသေးဘူး"

အိမ်ထဲကနေပြေးထွက်သွားတဲ့ ရှင်ဒေဝီကို ဖခင်ဖြစ်သူက ပြောပေမ
ယ့် ရှင်ဒေဝီကတော့ ကားကို ခြံဝင်းထဲကနေ မောင်းထွက်သွားပါတယ်။

ပြီးပြီးကြီး ဆက်တီပေါ်ကနေ ကြည့်နေသူကတော့
ဒေါ်ရွှေယမင်းပါပဲ။

ပြောမယ့်သာ ပြောတာ။ ဦးခင်မောင်ကိုအဖို့ ကြတော့လည်း သမီးအ
ငယ်ဆုံး ထက်ထက် မြက်မြက်ဖြစ်တဲ့ ရှင်ဒေဝီ ဒီလိုအပြုအမူမျိုးကိုပဲ သ

ဘောကျလို့ အဖေတစ်ယောက် အနေနဲ့ ချစ်နေရ တာကိုက ကျေနပ်လို့ မဆုံးပါ။

‘မစ္စတာဂစ်တာ’ကဖေးဆိုင်ကနေ လှမ်းကြည့်တော့ ကန်တော်ကြီး ရေပြင်က တည်ငြိမ်လို့ နေပါတယ်။ လေပြေညင်းကလည်း မှန်မှန်လေး တိုက်ခတ်နေပါတယ်။ ကန်စပ်ကစားသောက်ဆိုင် တွေမှာ လည်း နေ့လယ်ခင်း ဆိုပေမယ့် စည်းစည်ကားကားပါပဲ။

... ပြောပါဦး နုနုဆွေ... နင်က ငါ့ကို သိပ်တွေ့ချင်နေတယ်။ အေး အေးဆေးဆေး တိုင်ပင်ချင်တယ်။ ဒီဆိုင်မှာ ဒကာခံမယ်ဆိုတာ ကြားရတော့ ငါတင်မကဘူး မိမိသော်နဲ့ လှလွန်းမေ ကတောင် တော်တော်လေး အံ့အားသင့်နေတာ"

ရှင်ဒေဝီက မှာ ထားလို့ လာချပေးတဲ့ ပြင်သစ်ကော်ဖီနဲ့ အသားညှပ် ပေါင်မုန့်ကို မစားသေးဘဲ နဲ့ မေးလိုက်ပါတယ်။ မိမိသော်နဲ့ လှလွန်းမေ ကတော့ ဘာစကားမှ မပြောဘဲ စားတောင့်စားရခဲ ပုံစံမျိုးနဲ့ အပီ အားပေးနေပါတယ်။

"ရှင်ဒေဝီရယ် အခု ငါပြောမယ့်ဟာက နင့်ဆီက အကြံကောင်းရမှ ဖြစ်မယ်"

..."

နုနုဆွေခမျာ ရှင်ဒေဝီစကားကြောင့် ဘယ်လိုဖြစ်သွားတယ်မသိ၊ မျက်လုံးအိမ်ထဲမှာ မျက်ရည် တွေ ရစ်ဝဲလာပါတယ်။

... ငါကဘာမှ မပြောရသေးဘူး ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မျက်ရည်ကျလာတာလဲ။ ဒါပဲ... ငါတို့ မိန်းမတွေ နည်းနည်းလေး ဝမ်းမနည်းလိုက်နဲ့ မျက်ရည်က အလိုလိုကျလာတော့တာပဲ။

"ရှင်ဒေဝီရာ နင်ကလည်း အရစ်ရှည်လိုက်တာဆိုတာ..."

... နုနုဆွေ... နင်ဘာပြောမှာ လဲ ပြော... ဒီမှာ စားရ သောက်ရတာ Feeling ပဲ့တယ်"

မိမိသော်က မနေနိုင် မထိုင်နိုင်ဘဲ ပြောချလိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ ပဲ

"ငါ့ရဲ့ ချစ်သူကို ကိုကိုမောင်ကြောင့်ပေါ့ဟာ... သူ့ကို ငါဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ ငါကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ဘူး သူက ငါ့ကို တန်ဖိုးမထားဘူးဟာ..."

"ဘယ်လိုနင့်ကို တန်ဖိုးမထားတာလဲ..."

"ဒီလို ရှင်ဒေဝီရဲ့ သူကလေ ငါနဲ့ သွားတဲ့ အခါတိုင်း Shopping ထွက်တာပဲ ဖြစ်ဖြစ် စားသောက်ဆိုင်ကိုပဲ သွားသွား သူ့မျက်လုံးတွေကလည်း ကောင်မလေးချောချော လှလှလေးတွေ မြင်ရင် အငြိမ်မနေဘူး ငါ့ကို ဘေးနားမှာ ရှိတယ်လို့ တောင် ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ငမ်းတော့တာပဲဟာ။ ငါက ဘယ်လိုပြောပြော စိတ်ဆိုးဆိုး ဒင်းက ဂရုမစိုက်ဘူး"

ငါလက်မခံဘူး နုနုဆွေ။ ငါ့မှာ သာရည်းစားရှိလို့ ဒါမျိုးလုပ်လို့ ကတော့ ဒင်းတော့ ထမင်းတစ်လလောက် စားမရအောင် ပါးပြင်ကို လက်ဝါးနဲ့ တစ်သက်မမေ့နိုင်အောင် လုပ်ပစ်လိုက် မယ်။ မိမိသော်တို့ ကတော့ ဒါမျိုး Sorry ပဲ။

မိမိသော်တစ်ယောက် နုနုဆွေစကားကြောင့် တော်တော် ပေါက်ကွဲသွားပါတယ်။ နောက်ထပ် အာလူးကြော် တစ်ပွဲတောင် ထပ်မှာ နေပါ

သေးရဲ့ ။

... အဲဒီလောက်ဖြစ်မှာ တော့ အဆက်ဖြတ်လိုက်ပေါ့ဟာ...
ယောက်ျား ပေါလွန်း လို့ "

ငါလေ မလုပ်ရက်ဘူး ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူက ငါ့ရဲ့ အချစ်ဦး
လေ သူ့ကြောင့် ငါ့ဘဝ ရှင်သန်နေရတာ "

တော်တော် စိတ်ညစ်သွားပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့ ... ငါ့ဆီမှာ အကြံတောင်းရတာလဲဟာ။ နင်က ဖြတ်နိုင်
တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ "

ဒါမျိုး နောက်မလုပ်ဖို့ ပညာပေးနိုင်ရင် တော်ပါပြီဟာ "

မည်သူ့ကိုမှ စကားမပြောတော့ဘဲ တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးနေမိပါတယ်။

ကိုကိုမောင်က နင်နဲ့ ငါနဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်တာ သိလား "

ရှင်ဒေဝီရဲ့ "

... ဒီတော့ နင်... ငါပြောသလို လုပ်ရမယ် "

လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီးလိုက်ရင်းက နုနုဆွေကို သူ့မှာ တွေးထား
တဲ့ အစီအစဉ် ကို ချပြလိုက်ပါတယ်။ နုနုဆွေကတော့ တော်တော်ကျေ
နပ်သွားပါတယ်။

လှလွန်းမေနဲ့ မိမိသော်ပါပဲ။ နောက်ထပ် ကြာဇံကြော် တစ်ပွဲစီ ထပ်
မှာ နေသေးရဲ့ ။

ချစ်မိပြီဆိုမှ ဖြင့် ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်။ အဲဒီ ချစ်တာကိုပဲ ကြည်နူးနေတာကြတာ သွားပြောပြန် ဝေဖန်ရင်လည်း အပြစ်ပဲပြောခံရမှာ အမှန်ပါပဲ။

ရှင်ဒေဝီ ရောက်နေတာ နာရီဝက်လောက်ရှိပြီ။ အခုထိ နုနုဆွေက ပေါ်မလာသေးဘူး လူတွေများ အဲဒါပြောတာ။ ဝီရိယကို မရှိဘူး သူတို့ ကိစ္စကိုယ် ကိုယ်ကလည်း ဆောင်ရွက်ပေးရသေးရဲ့ အချိန်လည်း မလေးစားနဲ့ ။

စောင့်လက်စနဲ့ ဆက်စောင့်ရင်းက ပလာဇာထဲမှာ ရှိတဲ့ အင်္ကျီဆိုင်ရှေ့က မှန်သားပြင်ပေါ် ကိုယ့်ပုံကိုယ် ပြန်မြင်တော့မှ ဒီနေ့အဝီခြယ်သပြင်ဆင်ထားပြီး သိပ်လှနေပါလားလို့ တွေးရင်း ပြုံးမိသေး။

အချိန်တော်တော်တော့ ပေးရသေး။ ဘာအင်္ကျီဝတ်ရင် ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားရတာကလည်း ရှိသေးရဲ့ ။ ဒီလိုမလုပ်လို့ ကလည်း မဖြစ်။ ဒီလိုလုပ်ပြီးတော့မှ နုနုဆွေကိစ္စကို စီစဉ်လို့ ရမှာ ။

နုနုဆွေကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ သူ့ရဲ့ ရည်းစားဆိုတဲ့ ကိုကိုမောင်ရဲ့ လက်ကိုတွဲပြီး ပလာဇာထဲဝင်လာလို့ ပါ။ နုနုဆွေ ပြောသလိုပါပဲ။ ကိုကိုမောင်ဆိုတဲ့ လူက မျက်လုံးကို အငြိမ်မနေပါ။ ခေါ်တော့ တစ်သိန်းအားနဲ့ ပလာဇာထဲမှာ ရှိတဲ့ ကောင်မလေး ချောချောလှလှလေး တွေကို အလွတ်မပေးဘဲ ကြည့်လိုက်တော့။ သူ့လက်မောင်းကို ကိုင်ထားတဲ့ နုနုဆွေကိုတောင် အားမနာပါးမနာနဲ့ ။

... အလှကုန်ပစ္စည်းရောင်းတဲ့ ဆိုင်ထဲက ထွက်လာတဲ့ ခေါင်းကို ဆံပင်အနီရောင် ဆိုးထားတဲ့ အမျိုးသမီးကိုကြည့်နေလိုက်တာ။ ကြည့်စမ်း...။ ကိုကိုမောင်ရဲ့ မျက်လုံးတွေက အလှကုန်ပစ္စည်း ကြည့်သလိုလိုနဲ့ ဟိုအမျိုးသမီးကို ပယ်ပယ်နှယ်နှယ် အားပေးနေတာ တွေ့မယ်။

ပညာပေးခန်းစာတွေမယ်လို့။

ကိုကိုမောင်ရှိတဲ့ နေရာနား လျှောက်သွားရင်းက ကိုကိုမောင် မြင်သာလောက် အောင် သူ့ရှေ့ကနေ ဖြတ်လျှောက် ပြလိုက်တယ်။ ဒါကို နုနုဆွေက မသိချင်ယောင်ဆောင်လို့ နေတယ်။ ခြေသလုံးသားက ဖြူဖြူဟတ်ပင်ဝတ်ထားတဲ့ ရှင်ဒေဝီကို ခေါ်တော့ တစ်သိန်းအားနဲ့ ငမ်းနေတဲ့ ကိုကိုမောင်က ဘယ်ရမလဲ အဝီအားပေးတော့တာပဲ။ ရှင်ဒေဝီကလည်း ဟိုကြည့်သလို ဒီကြည့်သလိုနဲ့ ‘ပဲ’ပေးပြီး လျှောက်နေတော့ ကိုကိုမောင်ကလည်း ငမ်းပေါ့။

... ကိုကိုမောင်က နုနုဆွေကို ဘယ်လိုပြောသလဲ မသိ။ နုနုဆွေကို ထားခဲ့ပြီး ရှင်ဒေဝီ နောက်ကို ဟိုပစ္စည်းကြည့်သလို ဒီပစ္စည်းကြည့်သလိုနဲ့ လိုက်လာပါတယ်။

ကောင်းကောင်း ကြီး ပညာပေးရတော့မယ်လို့။ ရှင်ဒေဝီက မိန်းမသန့်စင်ခန်းရှိတဲ့ ဘက်ကို သွားလိုက်ပါတယ်။ ဒါကို အသားကုန်လိုက်ကြောင်နေတဲ့ ကိုကိုမောင် က သတိမထားမိ။ ရှင်ဒေဝီ သွားရာ နောက်ကို ကပ်လိုက်လာပါတယ်။

ကိုကိုမောင်ကို ဒေါသထွက်တဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ဒါကို ကိုကိုမောင်က ရှင်ဒေဝီကို ပြုံးပြပါတယ်။

... ကျွန်မနောက်ကို တကောက်ကောက်နဲ့ ဘာလိုက်လုပ်တာလဲ... ကျွန်မကို ရှင်က ဘာမှတ်နေလို့ လဲ..."

... ဟို... ဟို..."

ဘာကိုမှ မမျှော်လင့်ထားတဲ့ ဒေါသထွက်ပြီး
အော်ပြောသံစကားကြောင့် ကိုကိုမောင် မျက်နှာပျက်သွားရင်းက ဘာ

လုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ရှင်ဒေဝီအသံကြောင့် လူဝိုင်းလာပါတယ်။

... အခုကျွန်မ အိမ်သာတက်မလို့ ဒီကိုလာတာ ရှင်က မိန်းကလေး အိမ်သာထဲထိ ရောက်အောင် လိုက်ငမ်းမလို့ လား။ ရှင်... မရှက်ဘူးလား။ ရှင်... လူကြီးလူကောင်း မဟုတ်ဘူး လား။ ရှင့်ရုပ်ရည်နဲ့ ဒါမျိုးလုပ်တာ သိပ်အောက်ကျတယ်။ ရှင့်ကိုရှင် အမျိုးယုတ်ဖြစ်နေပြီ"

တရစပ်ထွက်ပေါ်လာတဲ့ စကားသံတွေကို မခံနိုင်ဘူးထင်ပါရဲ့ ။

... တော်ပါတော့... နုနုရေ... နုနု ..."

အမှားမှား ရှက်လို့ မျက်နှာတွေ နီရဲရင်းက ကိုကိုမောင် တစ်ယောက် ပြေးထွက်သွားပါတယ်။

ငါ့ညီမ အဲဒီလိုပြောတာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒီပလာဇာထဲမှာ တစ်ခါတလေ အဲဒီလို တဏှာရူးတဲ့ နှာဘူးတွေ ရှိတယ် ညီမရဲ့ "

အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ရှင်ဒေဝီကို ချီးကျူးစကားလှမ်းပြောလိုက်ပါတယ်။

အောင်မြင်ဝင့်ကြွားတဲ့ လေသံနဲ့ ပြောရင်း အဲဒီမှာ အမျိုးသမီး သန့်စင်ခန်းကနေ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ပလာဇာထဲမှာ နုနုဆွေတို့ အတွဲကို လိုက်ရှာတာ လုံးဝမတွေ့ရတော့။

အစီအစဉ်အောင်မြင်သွားတဲ့ အတွက် နုနုဆွေတစ်ယောက် ပျော်နေမှာ ကတော့ အမှန်ပါပဲ။
